

Vicente Martín i Soler (1754-1806)
Obertura-Andante amoroso-Allegro
de *Una cosa rara*

José de Nebra (1702-1768)
De *Amor aumenta el valor*
"Adiós, prenda de mi amor"
Fandango de *La divina Filotea*
De *Vendado es Amor, no es ciego*
"Tempestad grande, amigo"

Antonio Martín y Coll (1650-1734)
La folia

Anónimo
Nani, nani

Sebastián Durón (1660-1716)
Vaya, pues, rompiendo el aire

José Pradas (1689-1757)
Minueto

Antonio Literes (1673-1747)
De *Acis y Galatea*
"Monstruo, en quien has obrado"
"Cielo ha de ser el mar"

Luigi Boccherini (1743-1805)
Sinfonía en Re mayor, G. 500

José de Nebra
De *Vendado es Amor, no es ciego*
"¿Quién cielos?"
De *Para obsequio a la deidad, nunca es culto la crueldad e Iphigenia en Tracia*
"Este, riscos incultos"
"Gozaba el pecho mío"

Margarita Rodríguez, soprano
La Dispersione
Joan B. Boïls, direcció · dirección
Luis Osca, Josep Ribes, violins · violines
Amparo Camps, viola
Leonardo Luckert, violoncel · violonchelo
Juan Perfecto Osca, contrabaix · contrabajo
Ignasi Jordà, clavecí · clave
Anibal Soriano, guitarra barroca/tiorba

Teatre Martín i Soler
24 d'abril de 2024 | 19.30 h

Duració · Duración: 1 h 20 min
(sense pausa · sin pausa)

LESARTS ÉS ÒPERA

LA FLAUTA MÁGICA

DIE ZAUBERFLÖTE

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Del 6 al 19 de junio de 2024

ENTRADAS
lesarts.com
96 197 59 00

PALAU DE LES ARTS REINA SOFÍA

TEMPORADA 23/24

LESARTS ÉS BARROC

LA DISPERSIONE

LA DISPERSIONE

Tempestad grande

José de Nebra i l'escena del seu temps · José de Nebra y la escena de su tiempo

El terme tempesta és definit pel diccionari en una de les seues acepcions com a "pertorbació dels ànims". Això és precisament el que persegueix la música del Barroc ja des de Monteverdi quan en el pròleg del seu huitè llibre de madrigals indica que "commoure és la finalitat que ha de tindre la bona música". I entre els distints gèneres, la música escènica s'hi presta de manera especial.

Una de las figuras más destacadas en l'àmbit peninsular és José de Nebra, qui es trasllada a Madrid i es dedica plenament i amb gran èxit a este gènere entre 1723 i 1751, i agafa el testimoni d'Antonio Literes, qui havia recollit grans triomfs, per exemple, amb la sarsuela *Acis y Galatea*, la qual es va representar a València, on va assolir les vint-i-dos representacions.

Altres compositors contribuïxen d'una forma o una altra al desenvolupament de la música escènica i de la mateixa manera s'installen a Madrid: Galán, Durón o, dècades més tard, Boccherini procedent d'Itàlia i que forma part d'una companyia d'òpera, amb la qual actua a València el 1790.

També el valencià Vicente Martín i Soler es trasllada a Madrid i, posteriorment, aconseguix una notable projecció internacional amb les seues composicions escèniques a Viena i a Sant Petersburg; en la primera d'estes ciutats, fins al punt de rivalitzar amb el propi Mozart, qui inclou un fragment seu en *Don Giovanni*.

El término tempestad es definido por el diccionario en una de sus acepciones como "agitación de los ánimos". Esto es precisamente lo que persigue la música del Barroco ya desde Monteverdi cuando en el prólogo de su octavo libro de madrigales indica que "conmover es el fin que debe tener la buena música". Y entre los distintos géneros, la música escénica se presta a ello de manera especial.

Una de las figuras más sobresalientes en el ámbito peninsular es José de Nebra, quien se traslada a Madrid dedicándose de pleno y con gran éxito a este género entre 1723 y 1751, recogiendo el testigo de Antonio Literes, quien había cosechado grandes triunfos por ejemplo con la zarzuela *Acis y Galatea*, la cual se representó en València, llegando aquí a las veintidós representaciones.

Otros compositores contribuyen de una forma u otra al desarrollo de la música escénica y de la misma manera se instalan en Madrid: Galán, Durón o décadas más tarde Boccherini procedente de Italia formando parte de una compañía de ópera, con la cual actúa en València en 1790.

También el valenciano Vicente Martín y Soler se traslada a Madrid, logrando posteriormente una notable proyección internacional con sus composiciones escénicas en Viena y San Petersburgo; en la primera de estas ciudades, hasta el punto de rivalizar con el propio Mozart, quien incluye un fragmento suyo en *Don Giovanni*.

JOAN B. BOÏLS
Director

MARGARITA
RODRÍGUEZ
Soprano

Joan B. Boïls és titulat superior de música en les especialitats de musicologia, flauta, pedagogia, direcció d'orquestra i direcció de cor. Catedràtic d'educació secundària i doctor per la Universitat de Valladolid amb una tesi sobre historiografia de la música, és autor de nombrosos escrits sobre diferents camps de la música i dirigix La Dispersione des de la seua creació el 1999.

Naix a Mallorca. Després de llicenciar-se en Bioquímica i en Biologia, obté el graduat en Cant a l'ESCM de Madrid. Va debutar com a Sacerdotessa d'*Aida* al Teatre Principal de Palma de Mallorca. Ha interpretat els papers de Pamina, Musetta, Belinda i Gretel, entre d'altres. Ha destacat pel seu virtuosisme vocal a *The Messiah* de Händel, *Exsultate, jubilate* de Mozart o *Die Schöpfung* de Haydn, així com en simfonies com la *Novena* de Beethoven, la *Quarta* de Mahler o la *Segona* de Mendelssohn-Bartholdy. Ha treballat amb directors de prestigi internacional com William Christie, Masaaki Suzuki, Andrew Litton o Kent Nagano. En l'àmbit del repertori contemporani, va debutar com L'Angelo en *Il giardino della vita* de Sánchez-Verdú junt amb Arturo Tamayo. Des d'aleshores, ha estrenat i escenificat multitud de composicions de destacats autors d'actualitat, com és el cas d'*Aleph* de Pérez-Frutos, *Kelaia* de Sánchez-Verdú, *Lo Grotresco* de Blardony, *Delante-detrás* de Myllärinen, *Mari* de De Vleeschhouwer i *Resonancias sobre la folia de España* de Díaz de la Fuente. A més, és habitual la seua presència en els principals cicles i festivals contemporanis.

Joan B. Boïls es titulado superior de música en las especialidades de musicología, flauta, pedagogia, dirección de orquesta y dirección de coro. Catedrático de educación secundaria y doctor por la Universidad de Valladolid con una tesis sobre historiografía de la música, es autor de numerosos escritos sobre diferentes campos de la música y dirige La Dispersione desde su creación en 1999.

Nace en Mallorca. Tras licenciarse en Bioquímica y en Biología, obtiene el graduado en Canto en la ESCM de Madrid. Debutó como Sacerdotisa de *Aida* en el Teatre Principal de Palma de Mallorca. Ha interpretado los roles de Pamina, Musetta, Belinda y Gretel, entre otros. Ha destacado por su virtuosismo vocal en *The Messiah* de Händel, *Exsultate, jubilate* de Mozart o *Die Schöpfung* de Haydn, así como en sinfonías como la *Novena* de Beethoven, *Cuarta* de Mahler o la *Segunda* de Mendelssohn-Bartholdy. Ha trabajado con directores de prestigio internacional como William Christie, Masaaki Suzuki, Andrew Litton o Kent Nagano. En el ámbito del repertorio contemporáneo, debutó como L'Angelo en *Il giardino della vita* de Sánchez-Verdú junto a Arturo Tamayo. Desde entonces, ha estrenado y escenificado multitud de composiciones de destacados autores de actualidad, como es el caso de *Aleph* de Pérez-Frutos, *Kelaia* de Sánchez-Verdú, *Lo Grotresco* de Blardony, *Delante-detrás* de Myllärinen, *Mari* de De Vleeschhouwer y *Resonancias sobre la folia de España* de Díaz de la Fuente. Además, es habitual su presencia en principales ciclos y festivales contemporáneos.

LA DISPERSIONE

La Dispersione naix el 1999 amb la intenció d'interpretar el repertori musical europeu dels segles XVII i XVIII amb criteris i instruments històricament fonamentats. L'agrupació ha actuat en nombrosos festivals i auditoris i ha publicat set discos en el segell propi DSP, que han ocasionat titulars i comentaris com "Daroca es lluix" (*Heraldo de Aragón*), "Es un dels millors discos de música antiga que he escoltat" (José Luis Pérez de Arteaga en *El ojo crítico* de RNE), "la interpretació assolix el grau d'excel·lència (*Diverdi*)", "el treball és d'una delicadesa i precisió impecables" (*Melómano*), "l'actuació, impecablement historicista del conjunt valencià La Dispersione és digna de grans felicitacions" (*Ritmo*), "La Dispersione és un grup valencià que ha donat mostres sobrades de solvència i serietat" (*Scherzo*). La Dispersione organitza des del 2003 el Curs de Música Antiga de Guadassuar pel qual passen a impartir els seus coneixements professors de reconeguda trajectòria en les seues diferents especialitats.

La Dispersione nace en 1999 con la intención de interpretar el repertorio musical europeo de los siglos XVII y XVIII con criterios e instrumentos históricamente fundamentados. La agrupación ha actuado en numerosos festivales y auditorios y ha publicado siete discos en el sello propio DSP, ocasionando titulares y comentarios como "Daroca se luce" (*Heraldo de Aragón*), "Es uno de los mejores discos de música antigua que he escuchado" (José Luis Pérez de Arteaga en *El ojo crítico* de RNE), "la interpretación alcanza el grado de excelencia (*Diverdi*)", "el trabajo es de una delicadeza y precisión impecables" (*Melómano*), "La actuación, impecablemente historicista del conjunto valenciano La Dispersione es digna de los mayores parabienes" (*Ritmo*), "La Dispersione es un grupo valenciano que ha dado muestras sobradas de solvencia y seriedad" (*Scherzo*). La Dispersione organiza desde 2003 el Curso de Música Antigua de Guadassuar por el que pasan a impartir sus conocimientos profesores de reconocida trayectoria en sus distintas especialidades.

LA RITIRATA

IL GIARDINO DI ROSE
10 / IV / 2024
Teatre Martín i Soler

CARLOS MENA

LA VITA FUGGE
Manuel Minguillón, vihuela
12 / IV / 2024
Iglesia de San Nicolás

FORMA ANTIQVA

LOS ELEMENTOS
17 / IV / 2024
Teatre Martín i Soler

LA DISPERSIONE

TEMPESTAD GRANDE
24 / IV / 2024
Teatre Martín i Soler

En coproducció amb:
En coproducción con:

LES ARTS ÉS BARROC

PALAU DE LES ARTS REINA SOFÍA

ADMINISTRACIÓ
FUNDADORA

ADMINISTRACIÓ
COL·LABORADORA

PARTNER TECNOLÒGIC

PROTECTORS

COL·LABORADORS

AMB EL SUPORT DE

Mecenes del Centre de Perfeccionament

RNB, S.L.

Support al projecte faristols digitals

PATRONAT DE LA FUNDACIÓ PALAU DE LES ARTS REINA SOFÍA

PRESIDENT D'HONOR
Molt Honorable Sr. Carlos Mazón Guixot
President de la Generalitat Valenciana

PRESIDENT
Sr. Pablo Font de Mora Sainz

VICEPRESIDENT
Honorable Sr. Vicente José Barrera Simó
Vicepresident primer i Conseller de Cultura i Esport

SECRETÀRIA
Il·lustríssima Sra. Paula Añó Santiago
Secretària autonòmica de Cultura i Esport

VOCALS
Excel·lentíssim Sr. Jordi Martí Grau
Secretari d'Estat de Cultura

Il·lustríssima Sra. Paz Santa Cecilia Aristu
Directora general de l'INAEM del Ministeri de Cultura

Il·lustríssim Sr. Eusebio Monzó Martínez
Secretari autonòmic d'Hisenda i Finançament

Il·lustríssima Sra. Cristina Moreno Borrás
Secretària autonòmica de Turisme

Sra. María Eugenia Vives Arlandis
Sotssecretària de la Vicepresidència primera i
Conselleria de Cultura i Esport

Sr. Sergio Arlandis López
Director general de Cultura

Sra. María del Mar González Barranco
Directora general de Finançament i Sector Públic

Director general de l'Institut Valencià de Cultura

Sra. Marta Alonso Rodríguez
Membre del Consell Valencià de Cultura

Sra. Susana Lloret Segura

Sr. Rafael Juan Fernández

Sra. Mónica de Quesada Herrero

Sra. Felisa Alcántara Barbany

Sr. Ignacio Ríos Navarro

Sr. Salvador Navarro Pradas

PATRÓ D'HONOR
Vicente Ruiz Baixauli